

САТЫРИ

ИВАНЪ И СТОАНЪ.

РАЗГОВОРЪ I.

И. Остарбѣхмы, побѣлбѣхмы Стoене,

Пакъ сми пусты, үкапалн иргенр;

Да гончелим, да га женимъ,

Да не тажимъ, да не вѣннимъ:

Св тѣзи наш,-тѣ хитрини

Ша останимъ безъ жини.

Упахъ віки се въ дюгена,

Язи братко ша га жина.

С. Добро кардашъ, твой да бжди

И малъ иѣкой да ни сжди?

Да га—оженимъ, то є лесно,

Ямъ, подиря?! Вира 'лейсонъ!'

Знашъ ли ты жена какво є?

Стой кардашъ то зло є.

Жена не є за шига, братко,

Не ѕдалъ иже-то й сладко.